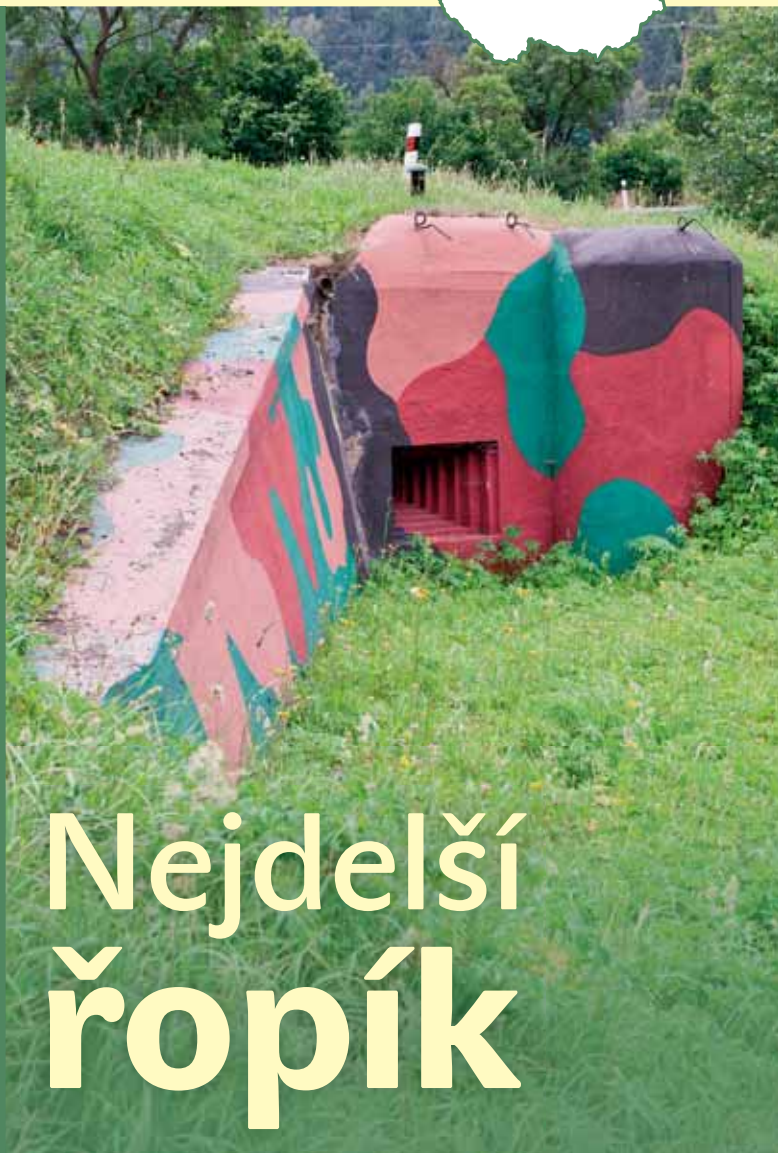

↑ Text: Vojtěch Pavelčík
Foto: Vojtěch Pavelčík
a archiv Radana Láška

Opuštěné betonové bunkry potkávají turisté na svých toulkách v různých částech republiky. Po roce 1989 se tyto objekty i celý systém, který měly společně tvořit, začaly těšit zájmu široké veřejnosti. Ž mnoha se díky nadšení a píli zájemců o vojenskou historii staly postupem času hojně navštěvovaná muzea. Muzea tohoto typu by člověk očekával převážně v pohraničí, ale jedno takové je možno najít i nedaleko Prahy a zcela překvapivě nejde o bunkr jen tak ledajaký – je prý totiž jediný svého druhu v celém Česku!

Nejdelší řopík

Kde se tu vzal...

V souvislosti se zhoršující se bezpečnostní situací v Evropě rozhodla československá vláda o vybudování několika pevnostních linií, které měly pomoci bránit republiku před případným napadením. K výstavbě opevnění se pak následně přikročilo v roce 1936 a výstavba trvala až do října 1938. Pevnostní linie byly složeny z objektů těžkého opevnění (převážně severní Čechy a Morava) a z objektů tzv. opevnění lehkého, což jsou objekty dnes známé jako tzv. řopíky (podle zkratky ŘOP – Ředitelství opevňovacích prací, které mělo budování linií na starost). Celý systém měl být pak doplněn (a zčásti se tak i stalo) o linie umělých překážek (vodní příkopy, protitankové překážky, ostnaté dráty atd.).

↑ *Atypický objekt a muzeum opevnění pod silnicí Bratronice – Dolní Bezděkov*

Opevnění však nebylo budováno jen v pohraničí, jak je dnes všeobecně známo, ale bylo vyprojektováno i několik vnitrostátních příček, které měly nepříteli ztížit případný postup republikou. Příčky vyprojektované napříč Moravou a přes Českomoravskou vrchovinu zůstaly jen na papíře a v důsledku obsazení republiky se s jejich výstavbou ani nezačalo.

Tzv. Pražskou čáru tvořilo do října 1938 35 km těžkých protitankových překážek, 25 km překážek lehkých a 753 řopíků!

Zato linie obepínající Prahu (tzv. Pražská čára), jejíž součástí je i náš „nejdelší řopík“, byla postupně

budována již od roku 1936. Po vyprojektování nového typu objektu s bočními palbami se však práce naplno rozběhly až v roce 1937. Do říj-

na 1938 bylo na 112 km dlouhé linii kolem Prahy zbudováno 35 km těžkých protitankových překážek, dalších 25 km překážek lehkých, staveb-

↓ *Prostor levé střílny s vybavením*

ně dokončeno zde bylo 753 řopíků. Na Pražskou čáru navazovala na severu Liběchovská příčka a na jihu pak tzv. Vltavská linie, která vedla údolím Vltavy od Slap až do jižních Čech.

Po odstoupení Sudet ztratilo opevnění Prahy svůj původní význam a bylo zakonzervováno a opuštěno. Po zřízení protektorátu bylo postupně přistoupeno k likvidaci vnitrostátních pevnostních linií. Němci se obávali jejich využití při případném povstání a také údajně obyvatelstvu nadmíru připomínalo odhodlání Čechů bránit svou vlast, což bylo dle názoru okupantů nežádoucí. Likvidace objektů se děla za pomoci odstřelů a započala v červnu 1939. Postupně byla během války zničena většina objektů Pražské čáry, bylo z nich vytěženo armování, beton byl rozdrčen a použit ve stavebnictví. Objekty, které stály příliš blízko důležitých budov či komunikací, nemohly být odstřeleny. Byly tedy vyplněny kamením a vylity betonem, čímž měly být znehodnoceny. Díky systematické demolicí se na linii kolem Prahy do dnešních dní zachovalo pouze několik objektů (37 zabetonovaných řopíků) a o existenci tzv. Pražské čáry tudíž neměla

široká veřejnost dlouhá léta téměř žádného povědomí.

Nejdelší řopík a jeho rekonstrukce

Až po společenských změnách z roku 1989 se veřejnost mohla opět začít naplno zajímat o témata do té doby jaksí opomíjená. V republice se vyrojilo množství zájemců o vojenskou historii i o opevnění samotné. Právě tito nadšenci pro veřejnost „Pražskou čáru“ vlastně znovuobjevili a díky nezdolnému nadšení několik objektů v okolí Prahy proměnili na muzea.

Přestože byly linie budovány z pevně daných, předem vyprojektovaných typů objektů, na některých místech nebylo předem připravené vzory možné použít, a proto byly některé řopíky stavebně upravovány dle místních poměrů. Takto vznikla řada zajímavých objektů (např. řopík ukrytý v budově váhy v Sazené, Turista č. 5/1012), které nemají jinde obdoby. Toto je případ i tzv. „nejdelšího řopíku“ ukrytého v náspu silnice mezi obcemi Bratro-

nice a Dolní Bezděkov nedaleko Kladna. V zásadě se jedná o klasický objekt, ale díky nutnosti zabudovat jeho těleso do náspu silnice bylo nutno zvětšit jej o téměř 6 metrů dlouhou střední místnost.

Přes nejdelší řopík projedete po silnici mezi obcemi Bratronice a Dolní Bezděkov na Kladensku.

Tím vznikl na řopík poměrně prostorný objekt, který je údajně jediný tohoto typu v celé republice. Nad stropem objektu vede běžně používaná komunikace a střílny vyůstují každá na jednu stranu náspu.

Rekonstrukční práce na objektu byly zahájeny v roce 1992 členy a příznivci Klubu vojenské historie Praha, kteří si pevnůstku od armády zdarma pronajali. Stav objektu byl však po dlouhých letech nevyužívání doslova žalostný. Objekt byl z části zasypan a zakryt náletovými dřevinami, interiér byl plný kamení a betonu, objekt zčásti poničily odstřely v roce

↑ *Uniforemované fandby vojenské historie tu můžete potkat při zvláštních příležitostech*

↑ *I přes jistou odlehlost od civilizace je muzeum při pěkném počasí hojně navštěvováno.*

↑ Stav objektu byl před zahájením rekonstrukčních prací doslova beznadějný. Situace z počátku 90. let 20. století.

1939, při kterých se Němci snažili vytrhnout ocelové střílny. Rekonstrukční práce započaly vyrubáním interiéru řopíku, které za pomoci pronajaté sbíječky trvalo s přestávkami téměř 2 roky. Z jiného zničeného objektu na Šumavě byla získána chybějící střílna, časem byl doplněn i další původní inventář. V roce 1995 se podařilo napojit objekt na přívod elektrické energie, čímž se další práce značně zjednodušily. Řopík bylo nutno odizolovat proti pronikající spodní vodě, byla osazena nová výdřeva, do interiéru se vrátily součásti původního vybavení. V neposlední řadě dostal řopík novou omítku a původní maskovací nátěr.

Muzeum

Muzeum bylo pro veřejnost otevřeno 8. 6. 1999. Objekt je plně vybaven tak, jak byl v době mobilizace. Osazeny a plně funkční jsou lafety zbraní, zařízení pro zaměřování při snížené viditelnosti, periskopy, ventilační zařízení. Osazeny jsou i oba kulometry (ty však funkční nejsou). Po domluvě s osádkou lze vše vyzkoušet a osahat. Ve středověce prodloužené místnosti je instalována

expoze týkající se Pražské čáry. Návštěvníci zde najdou jak artefakty původního vybavení, tak množství dobového vojenského materiálu i součásti překážek použitých při mobilizaci. Celý interiér je opatřen replikou původní výdřevy, na informačních panelech na zdech visí množství historických fotografií a dobové letecké mapy okolí. Při zvláštních příležitostech tu potkáte členy klubu v dobových uniformách.

Rekonstrukce i provoz muzea je plně v režii členů a příznivců klubu. Muze-

um se otevírá několikrát do roka v součinnosti s ostatními muzei na Pražské čáře. Během jednoho dne je tak možno navštívit podobných expozic hned několik. Otvírací doba na celý rok „visí“ na internetové adrese www.codyprint.cz/muzeum. V roce 2012 stihnete řopík navštívit ještě 15. září a 28. října.

Jak již bylo výše naznačeno, rekonstruovaný řopík najdete v údolí říčky Loděnice, pod náspem silnice mezi obcemi Bratronice a Dolní Bezděkov. Přímo údolím Loděnice vede červená turistická značka z Loděnic na Kladno. Okolím probíhá i množství dalších značek a celá lokalita přímo sousedí s velice atraktivním územím Křivoklátska. K muzeu je možno podniknout i velice pěkný cyklistický výlet – vyrazit lze třeba od nádraží na Kladně, anebo dokonce přímo z Prahy od stanice metra Zličín. Muzeum opevnění Prahy v řopíku pod silnicí naleznete na **mapě KČT č. 36 (A/B1)**.

GPS souřadnice muzea

50°4'48.037"N, 14°2'2.004"E

Informace o rekonstrukci muzea a otvírací době:

www.codyprint.cz/muzeum

